

EQ kvinnna

NÄTVERK FÖR KVINNOR I EQUENIAKYRKAN

- Så hjälper vi Ukraina
- Möt Kongos kvinnor



Finns det en framtidstro?

Medlemstidning nr 2 • 2022

Vad kan vi kristna kvinnor göra?

Vardagslivet, hur ser det ut när världen känns färdig att falla samman? Vad kan vi vanliga människor göra? Vad kan vi kristna kvinnor göra?

En hel del, visar det sig. Läs om arbetet i Karlskrona, om kvinnorna i Mjölby och hjälpen som når både Litauen och Rumänien. Läs och låt dig inspireras av kvinnorna i Kongo Brazzaville.

Nästan lika viktiga är våra årsmöten och arbetet som ständigt pågår bakom kulisserna. I år bjöd dessutom SEK, Sveriges Ekumeniska kvinnoråd, på dramatik. Mötet sade nämligen ja till en upplösning av organisationen. Men kanske går det viktiga ekumeniska arbetet ändå att rädda.

Läs och begrunda. Och hör gärna av er till oss med tankar, idéer och bidrag.

Annika Ahlefeldt

Ursäkta oss för tidningskalabaliken ...

Ibland skyller vi på tryckfelsnisse eller den mänskliga faktorn ... vi vill gärna ha någon att skylla på. Att göra fel är mänskligt, men det mesta går att rätta till. Hur som helst blev det fel på en del adresser till EQ-kvinnas tidning nr 1. Somliga fick tidningen med någon annans namn. Andra fick ingen alls i första skedet. Nya tidningar har skickats ut och det blev förhoppningsvis rätt. Du som på detta sätt fick två, ge gärna bort den extra tidningen till någon som inte är medlem i EQ kvinna.

Du kan också följa oss på Facebook och EQ kvinnas hemsida: www.eqkvinna.se

I REDAKTIONEN:

Innehåll

Ordföranden har ordet	3
Så hjälper vi Ukraina	4-7
Årsmöte EQ-kvinna	8-9
Årsmöte SEK	10-11
Kongos kvinnor	12-13
Brev från Eilaine	14
Lägersommar	15



Annika Ahlefeldt



Laisa Engblom

Ansvarig utgivare:

Walla Carlsson

Våren är här

– men visst gör det ont när knoppar brister ut i lovsång till vår Herre

Våren kommer med ett underbart bud även till oss människor – gläd dig över alla färger – njut av Skaparens skaparglädje!

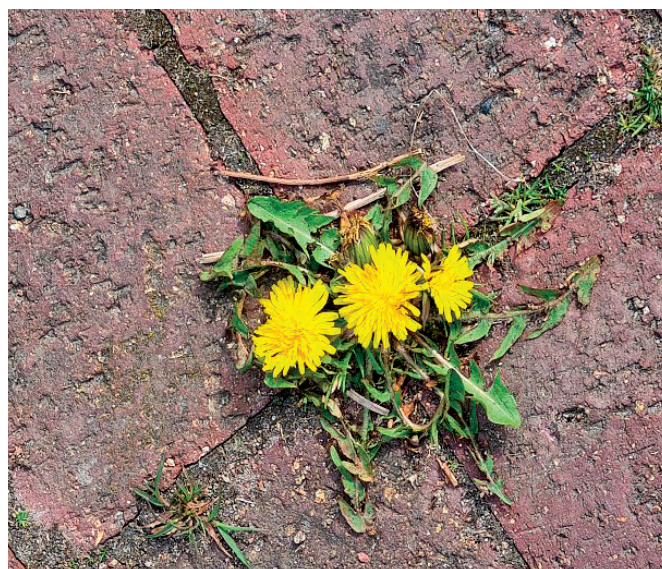
Men inte alla kan njuta – inte de som är på flykt undan bomber och krig, inte de på flykt från ett älskat hem – som fått lämna allt; skola, arbete, vänner och varit på väg många dagar och nätter. Inte de som tvingas möta nya människor och miljöer i främmande länder – med de många frågorna som finns bakom tomma ögon. Kvinnor och barn som saknar sin make och pappa som måste stanna kvar för att försvara det egna landet.

Under några månader har vi i Sverige fått möta många ukrainska flyktingar, mammor och barn med hundar och andra husdjur. De har kommit med färjan för att bo i ett främmande land kortare eller längre tid.

Vi har fått hälsa välkommen, erbjuda en mugg kaffe och en smörgås för dem som vill ta emot eller kanske blöjor, bindor, trosor, hygienartiklar, gosedjur, en mjuk filt att ta över axlarna och känna lite värme.

Det har varit många tårar och famntag, innan vidare transport till Migrationsverket för registrering. För dem som hade ett litet husdjur med sig fick det bli annat boende, hos en familj som kunde ta emot hundar eller katter också.

I Equmeniakyrkan/Missionskyrkan i Vallby har det varit full aktivitet under veckorna med att ta emot kläder och annat som behövs för ett drägligt vardagsliv. Det är många som bidragit och under dessa månader har åtskilliga banankartonger packats med förnödenheter och kläder till de länder som har tagit emot många flyktingar, som Rumäni- en och Litauen.



Våra ukrainska vänner som är här har samtidigt fått komma och prova skor och kläder. Över en kopp kaffe har man fått en stunds värme, fått dela smärta och oro.

Då tänker jag på Jesus, Maria och Josef som också fick vara med om att vara flyktingar i främmande land. Jag tänker också på min egen mamma som kom som trasig flykting till vårt land.

Tankarna vandrar till de bibelord som visar hur vi kan visa respekt, värme och kärlek till dem som vi möter. Låt oss vara Jesu efterföljare idag och våga lära känna nya vänner från andra länder.

Jesus älskar oss alla med oändlig nåd och barmhärtighet!



Walla Carlsson, ordförande

Ett heligt möte

En kväll i mars fick jag möjlighet att vara med och ta emot flyktingar från Ukraina vid färjeterminalen i Karlskrona. Denna kväll kom ett femtiotal personer, nästan uteslutande kvinnor och barn.

När jag står där och frågar om de vill ha te eller vatten, godis eller en filt slår det mig; Det kunde varit jag som fått se min son dra ut i krig. Det kunde varit jag som sagt hej då till min man vid gränsen. Jag på väg till tryggheten och han tillbaka till kriget. Det går nästan att ta på stämningen. Trötthet, förtvivlan, hopplöshet men också en lättnad över att vara i säkerhet.

4

I vimlet av människor ser jag en mamma med en pojke. Våra ögon möts och jag ser en trötthet bortom alla gränser och en bottenlös förtvivlan. Hon får en flaska vatten och berättar att hon varit på flykt i en och en halv vecka med en svårt autistisk son i femtonårsåldern.

När vi står där får han ett utbrott och springer undan och hon följer efter och försöker lugna honom. En stund senare ska de vidare och hon kommer fram och ger mig en kram. De går mot bussen men plötsligt vänder hon sig om, springer fram till mig och ger mig en riktigt hård kram samtidigt som hon viskar *spasiba* (tack). Hon får en klapp på kinden och sedan är hon borta.

Jag står kvar, rörd och överväldigad. Men jag gjorde ju inget? Jag var bara där! Men det var kanske det hon behövde. Nån som bara var där, som såg henne och pojken. Nån som såg dem som de var.



Ukrainska barn i ankomsthallen vid färjeläget i Karlskrona. Foto: Walla Carlsson

Ibland tror vi att det behövs så mycket, att vi måste göra så mycket och vi känner oss så otillräckliga. När det som behövs är att vara medmänniska, inget annat. Att våga beröra och bli berörd.

Hjalmar Gullberg sammanfattar precis detta i en av sina dikter:

*”Byta ett ord eller två
gjorde det lätt att gå.
Alla människors möte
borde vara så.”*

Maria Dahlborg Bergkvist

Andreaskyrkan i Mjölby har tagit ukrainarna till sina hjärtan

Mjölby, precis som så många andra platser i Sverige, har även de tagit emot flyktingar från Ukraina. I Andreaskyrkan har man verkligen öppnat sina hjärtan.

Under ett besök i Andreaskyrkan träffade jag Ludmila Tsumerova. Vi kunde endast prata med varandra via Google-översättning, men det fungerade fint.

Ludmila har nu varit i Mjölby sedan den 8 mars. Hon kom ensam hit med sina tre barn. Hennes man är kvar i Ukraina. Barnen var när de kom 4 månader, 10 år och 13 år.

Det blev en tuff resa, men hon är glad att vara i Mjölby. Här i Andreaskyrkan går hon på språkskola som församlingen ordnat, alla veckodagar med lite specialprojekt på fredagar. Lördagar är hon ledig och på söndagar kommer familjen med glädje till kyrkan. Ludmilla tycker att hon fått ett fint bemötande i församlingen.

Det var inte alls som hon trodde det skulle vara i Sverige. Framför allt är det språket som ställer till det. Tänk dig själv in i att komma till ett land där du inte förstår vad folk säger, inte minst detta att gå och handla har varit svårt.

Svårt är det förstås också rent ekonomiskt. Det har tagit lång tid för Migrationsverket att adminis-

trera pengarna till våra nya flyktingar och Ludmila har haft mycket lite ???

Hon kom med sexton andra flyktingar till Mjölby och det är en trygghet att få vara tillsammans i den här svåra situationen, säger hon. Att dessutom få vara tillsammans i kyrkan ger hopp och tro för framtiden.

Fast hur fungerar det då med personal i kyrkan som kan hjälpa till?

Jag träffade en av volontärerna, Birgitta Krusell. När jag frågar henne om hon ofta kommer och hjälper till svarar hon lite blygsamt ”inte jämt, men nästan varje dag finns jag här och fixar fika bland annat.”

Vidare säger hon att i början kom människor med allt möjligt som de ukrainska flyktingarna behöver. Till exempel så gick Andreaskyrkan ut med att det behövdes

cyklar och nästa dag hade så många cyklar kommit in att det räckte till nästan alla.

Folk kom med kläder i massor, hembakat i mängder och den första tiden bjöds också på mat lite överallt. Nu har situationen återgått till det mer normala men hjälpsamheten finns där när det behövs. Maud och Torgny Veibäck med flera har också gjort en förtjänstfull insats för våra nya vänner.

Text och foto: Laisa Engblom



Ludmila Tsumerova



Mängder med förnödenheter och mängder med frivilliga hjälper till i Cluj Napoca.

6

Långtradare till Rumänien

En onsdag i april kom en stor långtradare med chauffören Robert bakom ratten till Vallby utanför Karlskrona, för att lasta förnödenheter, kläder och annat till Metodistkyrkan i Cluj Napoca.

De har ett stort arbete med de ukrainska flyktingarna och romerna i sin närhet.

Det är Metodistkyrkans pastor Samuel Goia, och hans medhjälpare, som tagit emot lasten. De har delat upp varorna och kört ut dem till olika uppsamlingsplatser där de ukrainska flyktingarna bor. På detta sätt får de hjälp med torrmat, konserver, bröd, ost, hygienartiklar, toalettpapper med mera.



Pastor Samuel berättade att glädjen och tacksamheten är stor hos de behövande. Och det är många, bara Rumänien har tagit emot cirka 45 000 ukrainska flyktingar.

Walla Carlsson

De ukrainska flyktingarna i Rumänien får hjälp från Sverige.

I Birzai får flyktingar en fristad

Litauen har tagit emot 48 000 ukrainska flyktingar, mest kvinnor och barn.

I **Birzaiområdet** har många fått en fristad, och på vårt hjälpcenter Pagalbos har en stor del i att hjälpa och aktivera barnen och de vuxna med olika aktiviteter. I bageriet ute i Paceriaukste har de till exempel fått hjälpa till med att baka piroger, pizza och annat.

Till Litauen har vi skickat två långtradare med förnödenheter, möbler och kläder. Där är det också stor tacksamhet för allt som kommit hälsar Regina som är vår föreståndare på Pagalbos centras.

Walla Carlsson



Många ledsna barn och mammor får hjälp på Pagalbos.



Nya skor och en stunds gemenskap i vårsolen. Hjälparbetet i Litauen har många goda sidor.





Ukelelegruppen spelade upp efter årsmötet. Foto: Maria Dahlborg Bergkvist

8

Rapport från årsmötet i Åmål

EQ kvinnas årsmöte hölls i Baptistkyrkan i Åmål den 12 mars.

Ett tiotal personer var på plats och ett par deltagare deltog digitalt.

Pastor Ulrika Danielsson hälsade alla välkomna, och ordförande Walla Carlsson inledde mötet, som sedan togs över av mötesordförande Lillemor Hårdstedt.

Inte så många nyheter presenterades. Men den ambitiösa verksamhetsplanen visade att arbetet fortsätter och utvecklas inom nätverkets alla delar; Media, Mamma-barn, Kongo, Litauen, Thailand samt inrikes.

Av **verksamhetsplanen** framgår att det i sommar kommer att hållas tre läger för mammor och barn; på semesterhemmet Framnäs utanför Gränna, på

Liljeholmens Folkhögskola, Rimforsa samt i Ramsele vid Faxälven.

I Litauen hålls sommarläger för barn och unga från familjer i svåra förhållanden tillsammans med Pagalbos Centras, samt familjeläger tillsammans med församlingen i Panevezys.

Nytt för i år är att man också kommer att arrangera läger för tonårspojkar i riskzonen.

Arbetet med julklappsinköp, tillverkning och inslagning pågår större delen av året genom lokala församlingar, kvinnogrupper och enskilda medlemmar. Klapparna delas sedan ut till barn, familjer, unga och äldre på institutioner och i enskilda hem i Litauen.

I år pågår också insamling och utdelning av förnödenheter till ukrainska flyktingar. I samarbete med Equmeniakyrkans internationella avdelning

arbetar EQ kvinna med att bistå aktuella flyktingläger via den katolska hjälporganisationen Caritas.

Verksamhetsplanen hade därför ett tillägg: att uppmuntra EQ kvinnas medlemmar att ta ansvar för flyktingar från Ukraina.

EQ kvinna vill också starta förberedande samtal mellan Litauen, Belarus och Sverige i ett treparts-samarbete om kvinnofrågor.

Fadderprogrammet för stöd till skolgång för karenbarn i Thailand, fortsätter och ska, förhoppningsvis, utökas. Under året planerar Thailandsgruppen besöka och utmana de lokalt ansvariga att höja kvaliteten i arbetet och hålla aktiv kontakt med Eumeniakyrkans nya missionärer.

Många skänkte kassar med varor till Ukraina. Här ber vi för det som kommit in.

Kongogruppen stöder lokalföreningar och enskilda i Sverige som river förbandslinne till Eumeniaförsamlingen i Åmål var en bra sjukhusen och tillverkar babypaket åt nyblivna mammor. Under året vill man effektivisera stipendieprogrammen få ut mer information om arbetet i Kongo-staterna och möjligheten att bidra

Inom Sverige vill EQ kvinna ta aktiv del i den offentliga debatten, särskilt i gender-, demokrati- och rättvisefrågor samt våld i nära relationer.

Styrelsemedlemmar vill besöka minst tio platser i Sverige för att inspirera till engagemang och medlemskap.



Många skänkte kassar med varor till Ukraina. Här ber vi för det som kommit in.

Eumeniaförsamlingen i Åmål var en bra början. Här arrangerades en välbesökt årsmötesfest framåt kvällen. Församlingen bjöd på smörgåsar och kaffebröd, EQ kvinnas styrelse stod för programmet, med bland annat sång av Laisa Engblom. Samvaron bidrog vi alla till.

På söndagen predikade ordförande Walla Carlsson och efter predikan välsignades alla de gåvor som samlats in till Ukraina under årsmöteshelgen.

Annika Ahlefeldt

Kvinnokonferens hos Birgittasystrarna

Helgen 7:e till 9:e oktober 2022 inbjuder EQ kvinna till konferens på Birgittasystrarnas gästhem i Djursholm utanför Stockholm.

Välkomna med på intressanta och inspirerande dagar!

Notera redan nu i din kalender!

På hemsidan och i nästa nummer av vår tidning får du veta mer.

SEK:s årsmöte röstade för upplösning



Evelina
Hermansson tv,
Ragni Lantz,
nedan.



Behöver text

Behöver text



Hela SEK:s
årsmöte på en
och samma bild.

Foto: Lina
Mattebo

Behöver text

Kongos kvinnor kämpar mot fattigdom och våld

Kongos kvinnor lever i ett patriarkaliskt samhälle med stor fattigdom och mycket våld. Men motståndet växer. Inte minst inom Eumeniakyrkans systerkyrka, Evangeliska kyrkan i Kongo, EEC. Vår redaktör Annika Ahlefeldt var där.

”Kvinnorna inom EEC, mobiliserade” stod det med stora röda bokstäver på tidningen Le Chemins förstasida på internationella kvinnodagen, den 8 mars. En stor dag för Kongos kvinnor och en möjlighet att manifesteras och säga ifrån mot orättvisor. I år var temat: Jämlikhet idag för en hållbar framtid.

”Nästan tusen kvinnor från Brazzavilles två kyrkliga distrikt hade samlats för att gemensamt kämpa för kvinnors rättigheter, inte bara i samhället utan också i kyrkan,” skriver Espérance Missamou. I vanliga fall sköter hon tidningens kassa och administration, men denna dag hade hon klätt sig i den speciella 8:e marsklänning som syns överallt i huvudstaden Brazzaville, och givit sig ut på reportage.

I **Centrumkyrkan** i Brazzaville befann sig både pastorsfruar, församlingsarbetare och ledare för olika kvinnogrupper, rapporterar hon. Här uppmärksammade en rad talare de problem i form av våld och orättvisor som Kongos kvinnor brottas med, både inom och utanför kyrkan.

En av talarna var pastor Eleonore Bananga Kissadi, ansvarig för avdelningen Kvinna och familj inom kyrkan. Hon underströk att kvinnor är starkt underrepresenterade i alla beslutande organ.

”EEC kan inte räkna in mer än 25 kvinnliga pastorer av en total på 145”, konstaterade hon. ”Och bara en enda kvinnlig ledare av 38 på distriktsnivå.”



”Till och med diakonatet som nästan uteslutande arbetar för och med kvinnor, leds av män.”

När vi ses på Eleonore Bananga Kissadis kontor i Brazzaville berättar hon att avdelningen, eller departementet som man säger här, främst arbetar med utbildning och att göra kvinnor medvetna om sina rättigheter.

Ett sätt är genom Internationella kvinnodagen som uppmärksammas i alla kyrkor och byar. Departementet har en veckas aktiviteter inför kvinnodagen varje år.

– Den där veckan är väldigt viktig och förbereds nog, fortsätter Eleonore Kissadi. Vi håller bibelstudier och temadagar och delar ut kompendier som lär kvinnorna hur man kan vara en god protestant i och utanför hemmet.

Hon berättar att många inte vill att kvinnor ska få en framskjuten placering i kyrkan och att de därför motarbetas även av högt uppsatta dignitärer i distrikten.

– Men kyrkan speglar ju egentligen bara samhället. Det är få kvinnor som sitter i beslutande organ i Kongo. Det ser ut så på papperet, men i verkligheten fungerar det inte. Och i kyrkan pratar man så vackert om ett visst antal kvinnor på olika poster, men sen glömmer man bort oss.

– **Vårt samhälle** är mansdominerat, det förekommer mycket våld i hemmen, fortsätter hon och förklarar att den enskilda kvinnan har små möjligheter att försvara sig eller förändra sin situation.

Men kvinnorna har börjat organisera sig. Inom kyrkorna finns idag flera ekumeniska plattformar, och i samhället finns intressegrupper för kvinnliga advokater, läkare med flera. Ett litet steg i rätt riktning, konstaterar Eleonore Kissadi.

En annan hoppningivande faktor är att kyrkan blivit en förebild för samhället vad gäller arbetet med våld mot kvinnor.

– **Det är väldigt** viktigt att vi får till den här mentalitetsförändringen på alla plan. I kyrkan tror jag ändå att både våldtäkterna och våldet i hemmen är på väg ner, men om det verkligen är så i samhället i stort låter jag vara osagt.



Espérance Missamou.

Kanske är läget också något bättre i storstaden Brazzaville där kvinnodepartementet har visst samarbete med både polismyndigheten och sjukvården.

Här finns en plats, så hemlig att Eleonore sänker rösten när hon talar om den, där utsatta kvinnor får hjälp.

– Mottagningen sköts av frivilliga som tar emot kvinnor som blivit misshandlade. Vi hjälper dem sedan att göra en anmälan och de får hjälp av psykologer och läkare.

Kvinnoavdelningen undervisar också pastorsfruar på Teologiska institutionen. Det verkar underligt i ett samhälle som det svenska, men det är uppskattat och viktigt, enligt Eleonore Kissadi.

– Många av dessa kvinnor är helt utbildade. Vi undervisar dem i bibelhistoria och kyrkans lära. De får lära sig om hälsa, matlagning, sömnad, virkning, konfliktlösning och vid behov, viss alfabetisering.



Klänningar med 8:e mars motiv syns överallt i Brazzaville.

Möt vår stipendiat Eilaine



En del av EQ kvinnas Kongoarbete utgörs av möjligheten att, via Världsböndagen, skapa förutsättningar för unga kvinnor till en bättre framtid.

Vår nuvarande stipendiat är från Demokratiska republiken, som vi i dagligt tal kallar Kongo Kinshasa, och tack vare bidrag från EQ kvinna har Elianie Pozeme nu fått möjlighet att studera vidare till sjuksköterska i sammanlagt två år.

14

Mitt namn är Elianie Pozeme och jag föddes i Semendua den 5 maj 2001. Här bor jag fortfarande, när jag inte är på skolan. Min mamma heter Régine Muntu och hon är min klippa då hon ensam uppfostrade mig och min storasyster Crystel. Vår pappa dog när min mamma var gravid med mig.

Jag studerar vid det sjuksköterskevetenskapliga programmet i Bosobe som ligger cirka tio mil från Semendua. Tills nu har jag klarat av alla olika ämnen vi studerat och har bara några få veckor kvar till att år två avslutas.

Redan efter två års studier så kan man få jobb på något sjukhus, där skulle jag kunna jobba på sjukhusets laboratorium. Man kan även läsa vidare i två år till för att få större kompetens, men detta går endast om jag skulle kunna få ekonomisk hjälp då vi inte har de resurserna själva.

Min mamma försörjer sig själv genom att varje månad köpa en stor säck med mjöl. Mjölet använder hon för att baka bröd och sedan sälja det i byn. Min mamma försöker alltid att hjälpa mig och min syster, men det är inte så lätt när hon har så begränsade resurser.

Jag är väldigt glad över att jag fick denna möjlig-

het till att utbilda mig i skolan på Bosobe. Det hade aldrig gått utan den hjälp jag har fått från Sverige. Min utbildning är väldigt viktigt för mig då detta är en möjlighet till ett bättre liv. Det har också varit personligt givande då jag har fått möjligheten att lära känna nya människor och på så sätt fått många nya vänner.

Men varje gång det är lov i skolan så åker jag tillbaka till Semendua för att vara tillsammans med min mamma och hjälpa henne. Min syster läste samma utbildning som jag nu läser och hon bor just nu i Bandundu där hon vidareutbildar sig för att kunna få ett bättre jobb och framtid.

Min dröm är att bli sjuksköterska och kunna hjälpa andra människor samt få en inkomst så att jag kan försörja mig själv och min mamma.

Jag tackar så väldigt mycket för den hjälp som ni på EQ Kvinna har gett mig detta sista år. Jag är övertygad om att vår Gud, som bryr sig om änkorna och de föräldralösa, kommer att välsigna er rikligt för detta.

Skickar hälsningar till er från mitt varma Kongo och hjärta.

Elianie

LÄGERSOMMAREN – 22

Nu laddar vi som bäst inför kommande sommarläger

Två mammabarn-läger i Sverige

- på Liljeholmens Folkhögskola i Rimforsa 19-23 juni
- på Framnäsgården i Gränna 27 juni-1 juli

I Litauen Läger för barn från 6 år och uppåt med en familjedag i Paceriaukste 14 juli – 17 juli.

Familycamp i Sventoji 1–5 augusti.

Läger för pojkar från Litauen på Tjurkö 15 augusti – 21 augusti.
Uppföljning av Girls Hope-lägret i Litauen.

Nytt: Mamma-Barnläger i Litauen, tidpunkt är inte bestämt än.

Var med oss i bön för Eqkvinnas alla sommarläger.

Vi behöver Guds ledning i planeringen och för genomförande.

Be för både deltagare och ledare.

Laisa Engblom



THE 14TH WORLD ASSEMBLY OF THE
WORLD FEDERATION OF METHODIST
AND UNITING CHURCH WOMEN

GLOBAL ONLINE EVENT
9TH – 14TH AUGUST 2022

REGISTER YOUR PLACE TODAY AT
WFMUCW.ORG

World Federation
of Methodist and
Uniting Church Women

Metodistkyrkans världsvida kvinnoförbund (som EQ kvinna är medlem i) inbjuder till några dagar med bibelstudier, sång och inspiration.

Denna, den 14:e världskonferensen skulle ha ägt rum i Göteborg, men på grund av corona hålls mötet nu online istället, och går att följa via datorn.

Ta chansen att möta kvinnor från hela världen. Anmäl dig på wfmucw.org Kostnad 50 dollar. Sändningarna hålls på engelska, men översätts till bland annat franska, tyska och spanska.



EQ kvinnas styrelse

Ordförande

- Walla Carlsson, Karlskrona • 073 – 354 02 89

Ordinarie ledamöter:

• Vice ordförande:

Maria Dahlborg Bergkvist, Tranås.

- **Sekreterare:** Gun-Britt Edvardsson, Säffle.

- **Kassör:** Eva Skeppstedt

- Annika Ahlefeldt, Stockholm

- Laisa Engblom, Väderstad

- Elisabeth Englund, Gränna

- Jesica Szlachota Ericsson, Bankeryd

- Lillemor Hårdstedt, Åmål

- Joanna Murad, Katrineholm

EQ kvinna • Box 140 38 • 167 14 Bromma



Medlemsavgifter 100 kronor betalas in till bg 803-8382. Du kan också Swisha in din medlemsavgift på 1230915751. Glöm inte meddela födelsedatum, namn och ort.



bankgirot

INBETALNING/GIRERING AVI

Betalningsavsändare

Betalningsmottagare

EQ kvinna

Inbetalningsavgift
(ifylls av banken)

Belopp kronor

öre

Till bankgirot (ifylls alltid)

8 0 3 - 8 3 8 2

#

#

8038382 #45#